ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 14ης Φεβρουαρίου 1989 *

Στην υπόθεση 13/88,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Rheinland Pfalz, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Knoeckel, Schmidt & Cie, Papierfabriken AG, εταιρία του γερμανικού δικαίου με έδρα το Lambrecht (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας)

και

Hauptzollamt Landau,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού 1009/86 του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 1986, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στις επιστροφές στην παραγωγή στους τομείς των σιτηρών και του ρυζιού (ΕΕ L 94, σ. 6) και το κύρος του κανονισμού 2169/86 της Επιτροπής, της 10ης Ιουλίου 1986, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τον έλεγχο και την καταβολή των επιστροφών στην παραγωγή των σιτηρών και της ορύζης (ΕΕ L 189, σ. 12),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους T. F. O'Higgins, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini και F. A. Schockweiler, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

(το σκεπτικό παραλείπεται)

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε το Finanzgericht Rheinland-Pfalz, με Διάταξη της 16ης Δεκεμβρίου 1987,
αποφαίνεται:

Το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2169/86 της Επιτροπής, της 10ης Ιουλίου 1986, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τον έλεγχο και την καταβολή των επιστροφών στην παραγωγή των σιτηρών και της ορύζης, εγκύρως εξαρτά τη χορήγηση επιστροφών στην παραγωγή από την υποβολή δηλώσεως, εκ μέρους του παραγωγού, που να αναφέρει ότι το άμυλο και το άμυλο γεωμήλων που χρησιμοποιήθηκαν δεν έχουν παραχθεί από άλλη πρώτη ύλη εκτός από αραβόσιτο, σίτο, όρυζα ή γεώμηλα.